

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 30.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7290** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Х. А. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП № 23-5310-00-0053/08.05.2023г., издадена от Д. В. Д., полицейски орган при отдел“ПП“ – при ОД на МВР – К..

В жалбата е посочено, че оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се тя да бъде отменена. Претендират се разноски.В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Д. В. Д., полицейски орган при отдел“ПП“ – при ОД на МВР – К. – в съдебно заседание не се представлява. От процесуалния му представител е постъпила молба, в която се оспорва жалбата и се иска тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 08.05.2023 г., около 01.14 часа, в [община] по АМ „С.“ при към 47+500 и в посока

към [населено място], Х. А. С. управлявал собствения си лек автомобил „М. Д63АМГ 4Матик“ с рег. [рег.номер на МПС] . При извършената му проверка, водачът бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № 0264, като индикаторът е отчетел положителна проба от 0,68 промила алкохол в кръвта. Издаден е талон за медицинско изследване. Издаден е АУАН серия GA № 772691/08.05.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка 23-5310-00-0053/08.05.2023 г.

В съдебно заседание е разпитана като свидетел Е. С. Г.. Същата посочва в показанията си, че непосредствено преди извършването на полицейската проверка тя е управлявала лекия автомобил. Поради неразположение същата е отбила в аварийната лента и е спряла автомобила там. Тогава седнала на мястото до шофьорското такова. Патрулна кола минала за проверка, при което от полицейските служители бил направен тест с дрегер на жалбоподателя. След това номерата на колата били махнати. С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 277з-1046/30.06.2017 г. на директора на ОДМВР- К. /лист 57 от делото/, с която е оправомощен да прилага ПАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП началник сектор в ПП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Съдът приема, че процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка и издадена от компетентен орган. Същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и е издадена в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

Неоснователно е направеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение, че в заповедта не е посочена датата на извършване на нарушението. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз

основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактичката обстановка, касаеща установеното нарушение /включително датата на неговото извършване/, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, както и чия собственост е лекия автомобил.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП /в приложимата му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Предписанието на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Неоснователно е направеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение, че процесната заповед за налагане на ПАМ е издадена преждевременно.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че фактичкото описание на извършеното нарушение е неясно, тъй като е посочено едновременно, че жалбоподателят е бил изпробван за употреба за алкохол, като уредът е отчел положителна проба, и че същият е отказал да бъде тестван за наркотични вещества и техните аналози с техническо средство.

В процесната заповед за прилагане на ПАМ изрично е записано, че жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила, с което е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че от съдържанието на заповедта ясно се разбира основанието, на което същата е издадена. Обстоятелството, че във фактичката част е посочено, че водачът е отказал да бъде тестван с

техническо средство за наркотични вещества и техните аналози не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не води до невъзможност лицето да разбере за какво е наказано с издадената заповед.

Съдът не кредитира показанията на Е. С. Г., тъй като свидетелката е приятелка на жалбоподателя, което поставя под съмнение обективността на показанията. Освен това заявеното от свидетелката не отговаря на житейската логика.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил, като при извършената от полицейските органи проверка е бил тестван с техническо средство за концентрация на алкохол в кръвта, като е отчетен положителен резултат от 0,68 промила. Издаден е бил талон за медицинско изследване, като по делото не са налице данни жалбоподателят да е направил такова. Доказателства които да оборят констатациите на административния орган не са представени от жалбоподателя. Съдът не кредитира показанията на Е. С. Г., тъй като свидетелката е приятелка на жалбоподателя, което поставя под съмнение обективността на показанията. Отделно от това същите не се подкрепят от доказателствата по делото.

Налагането на мярката по чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП е обвързано единствено с констатираното от контролните органи нарушение на чл. 174, ал. 1, от ЗДвП/в актуалната му редакция/. Това е единствения правнорелевантен факт, който трябва да бъде установен с оглед законосъобразното налагане на ПАМ и същият е установен по безспорен начин в настоящото производство. Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата на Х. С. е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение. При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно. В полза на ответника в производството на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. С., от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП № 23-5310-00-0053/08.05.2023г., издадена от Д. В. Д., полицейски орган при отдел "ПП" – при ОД на МВР – К..

ОСЪДЖА Х. А. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 6, ап. 18, да заплати на ОДМВР-К. сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско

възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: